

selvfølgelig ikke tiltræde Princippet, hvis de ikke havde faaet Instruks derom af dem, der havde sendt dem. Det er hævet over enhver Tvivl, at den danske Regering ved Instruks har tilkendegivet sine Repræsentanter, at de maatte tiltræde Princippet 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse, og den nuværende Regering maa selvfølgelig hæfte for, hvad den tidligere Regering ved Instruks havde bemyndiget sine Repræsentanter til.

Jeg fik i Dag ogsaa af den højtærede Indenrigsministers Tale et Indtryk deraf. Han udtalte et Par Ord om Embedsmændenes Stilling til Arbejdstidskonventionen. Han mente, at denne Stilling var begrundet i Regeringens Stilling eller de danske delegeredes Stilling paa Washington-Konferencen, altsaa var dikteret af den Tilslutning, som Tanken har faaet paa Wahsington-Konferencen. Og dette er ganske logisk, er en Selvfølge. Embedsmændene var Regeringens Repræsentanter; og naar Regeringen een Gang har bemyndiget sine Repræsentanter paa Konferencen til at tiltræde 8 Timers Arbejdsdagen, maa de, der senere staar som Repræsentanter for Regeringen, selvfølgelig gaa ganske den samme Vej, og for anden Gang har man saaledes bundet Regeringen til Tanken om 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse.

Derfor ser det lidt ejendommeligt ud, at man ikke fra Regeringen kan faa blot en lille Smule Antydning af, paa hvilken Side af Plankeværket man finder den. Den staar som den neutrale Faktor. Den siger hverken noget til Anbefaling af Lovforslaget eller noget i modsat Retning. Stillingen maa være den, at Regeringen tvungen af Forholdene, er nødt til at fremsætte Lovforslaget, og dernæst den, at Regeringen ikke kan modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse; men Regeringen vil af andre Grunde heller ikke anbefale dets Gennemførelse. Det er det sidste, der forekommer mig ejendommeligt, efter at Regeringen paa et tidligere Tidspunkt har bemyndiget sine Repræsentanter til at tiltræde Tanken, og det har man gjort uden Forbehold, og det er netop dette, der binder. Regeringens Repræsentanter ved Washington-Konferencen har ikke taget Forbehold, Arbejdsgivernes Repræsentanter, som selvfølgelig ogsaa har faaet deres Instruks fra deres Organisation, har ogsaa

tiltrædt Tanken uden Forbehold, ligesom Arbejdernes Repræsentanter, ligeledes efter Instruks, har tiltrædt. Enhver, der tænker sig en Smule om, maa gaa ud fra, at efter at dette er Tilfældet, maa i hvert Fald disse Faktorer, nemlig den danske Regering, den danske Arbejdsgiver- og Mesterforening og den danske Arbejderorganisation, de samvirkende Fagforbund, være bundne til Tanken om at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen her i Danmark.

Jeg vil gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Drachmann, som anbefalede vore Embedsmænd Forsigtighed. Jeg føler mig ganske overtødt om, at hvis de paagældende Embedsmænd var gaaet den anden Vej, var gaaet imod Tanken om at gennemføre 8 Timers Dagen, vilde det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke have anbefalet dem Forsigtighed. Nu tjener de, synes det ærede Medlem, Arbejdernes Interesser i for høj Grad, og saa skal de være forsigtige. Og saa kom der en Bemærkning fra det ærede Medlem, som jeg hørte med megen Interesse, den nemlig, at vel havde Arbejdsgivernes Repræsentanter ved Washington-Konferencen sluttet sig til Tanken om 8 Timers Dagen, men nu syntes Forudsætningerne at være bristet. Jeg ved ikke, hvad det er for Forudsætninger, der er bristet efter det ærede Medlems Mening. Det skulde vel ikke være dette, at der gaar mellem 60 000 og 70 000 ledige Arbejdere her i Danmark, der har bevirket, at vi ikke kan gennemføre 8 Timers Dagen? Jeg ved det ikke; men under alle Omstændigheder, der er et andet Spørgsmaal, som er interessant: Vil det ærede Medlem være med til at slaa dette fast i Praksis for alle Mennesker her i Danmark, for alle Borgere og i alle Tilfælde, vil det ærede Medlem sige, at man godt kan slutte sig til en Tanke og give sit Ord paa at være med dertil i Dag og i Morgen løbe fra det og gøre det modsatte? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ønsker, at en saadan Praksis skal være gældende i Fremtiden ogsaa med Hensyn til de Aftaler, der finder Sted mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer. Det ærede Medlem maa være lidt forsigtig — saaledes som han anbefaler Embedsmændene at være — med Udtalelser af den Art. Thi det er givet, at hvis Arbejdsgiverne har Ret